

SI SOC ADMINISTRADOR EM PODEN RECLAMAR LES COTITZACIONS SOCIALS ?

Quan una empresa no ingressa les cotitzacions socials, la Seguretat Social pot reclamar el pagament al seu administrador, però en molts casos s'equivoca a l'hora de fer-ho.

Responsabilitat d'administradors

Quan una societat deixa de pagar cotitzacions socials, l'INSS pot reclamar el pagament també als seus administradors.

Però, a diferència del què passa amb els deutes tributaris (per les quals existeix una norma específica que regula quan i com és possible derivar la responsabilitat als administradors) en aquest cas s'aplica la normativa general que regula la responsabilitat d'aquests: la normativa mercantil, que pot ser utilitzada per qualsevol creditor.

Aquesta normativa estableix els requisits que permeten exigir als administradors el pagament dels deutes de la seguretat social. I en ocasions, la Seguretat Social incorri en errors a l'acreditar aquests supòsits, la qual cosa permet als afectats impugnar la derivació de la responsabilitat i obtenir un pronunciament final favorable.

Sentències recents

En diversos casos analitzats recentment pel Tribunal Suprem la Seguretat Social havia reclamat el pagament de les cotitzacions a l'administrador de l'empresa deutora, com a responsable solidari. Els arguments del Tribunal Suprem són els següents:

- L'empresa havia deixat de pagar de manera repetida les cotitzacions, la qual cosa posa de manifest una situació d'insolvència que obligava a l'administrador —segons l'INSS— a sol·licitar la dissolució de la societat o, en el seu cas, el concurs de creditors.
- Al no haver fet ni una cosa ni una altra, l'administrador passava a ser responsable dels deutes socials i l'INSS li exigia el pagament (al tractar-se d'una responsabilitat solidaria, no era necessari perseguir prèviament tots els bens de l'empresa).

Doncs bé, el Suprem considera que aquest raonament no és correcte i que la insolvència no justifica la derivació de responsabilitat. Aquesta només és possible si l'INSS acredita que l'administrador ha incomplert les obligacions que la llei ha imposat quan la societat es troba en alguna de les causes de dissolució previstes per la normativa (en general, que les pèrdues hagin deixat reduït el seu patrimoni net per sota de la meitat del capital).

Cal dir que la insolvència de la societat pe si sola no obliga als administradors a promoure la dissolució. Al què els obliga a fer-ho és l'existència de les causes de dissolució previstes per la llei:

- Son aquestes causes de dissolució i no la insolvència, les que activen determinades obligacions de l'administrador (convocar als socis per tal de regularitzar la situació o , si aquests no fan res, instar la dissolució judicial o el concurs)

Per tant si hi ha alguna empresa que es trobi en un cas similar cal tenir en compte l'establert pel Suprem i cal verificar si l'INSS ha acreditat l'existència d'alguna causa de dissolució. Si aquesta no es dona, la derivació de responsabilitat no serà la correcta.

En conclusió: Encara que la insolvència i l'existència d'una causa de dissolució es puguin solapar, la primera no és suficient per si sola per tal que l'INSS exigeixi el pagament a l'administrador. Cal que es doni necessàriament una de les causes de dissolució previstes per la llei mercantil.

Servei d'Assessorament Jurídic

Barcelona a 20 de maig de 2020